

3) Cryo-Save AG i MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 2.10.2017.

Postanowienie Trybunału ósma izba) z dnia 17 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Luís Manuel dos Santos / Fazenda Pública

(Sprawa C-640/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki wewnętrzne — Zakaz dyskryminującego opodatkowania — Artykuł 110 TFUE — Jednolity podatek od ruchu pojazdów samochodowych — Ustalenie stawki opodatkowania w zależności od daty pierwszej rejestracji pojazdu w państwie członkowskim opodatkowania — Używane pojazdy samochodowe przywożone z innych państw członkowskich — Brak uwzględnienia daty pierwszej rejestracji w innym państwie członkowskim)

(2018/C 240/11)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luís Manuel dos Santos

Strona przeciwna: Fazenda Pública

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego ustanowiony przez nie jednolity podatek od ruchu drogowego pobierany jest od lekkich pojazdów samochodowych przeznaczonych do transportu pasażerów, zarejestrowanych lub wpisanych do ewidencji we wspomnianym państwie członkowskim, bez uwzględnienia daty pierwszej rejestracji pojazdu, jeżeli miała ona miejsce w innym państwie członkowskim, co skutkuje tym, że opodatkowanie pojazdów przywożonych z innego państwa członkowskiego jest wyższe niż opodatkowanie podobnych pojazdów, które nie zostały przywiezione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Oradea – Rumunia) – CV / DU

(Sprawa C-85/18 P) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Piecza nad dzieckiem — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuły 8, 10 i 13 — Pojęcie „miejsca zwykłego pobytu” dziecka — Orzeczenie wydane przez sąd innego państwa członkowskiego dotyczące miejsca zamieszkania dziecka — Bezprawne uprowadzenie albo zatrzymanie dziecka — Jurysdykcja w przypadkach uprowadzenia dziecka)

(2018/C 240/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: CV

Strona pozwana: DU

Sentencja

Wykładni art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, oraz wykładni art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych należy dokonywać w ten sposób, że w sprawie takiej jak rozpoznawana w postępowaniu głównym, w której dziecko, które miało zwykle miejsce pobytu w państwie członkowskim, zostało bezprawnie uprowadzone przez jednego z rodziców do innego państwa członkowskiego, sądy tego innego państwa członkowskiego nie mają jurysdykcji do rozpoznania sprawy dotyczącej wniosku w przedmiocie prawa do pieczy lub ustalenia świadczenia alimentacyjnego na to dziecko, w braku jakichkolwiek informacji na temat przyzwolenia drugiego rodzica na wywiezienie dziecka lub na temat niezłożenia wniosku o powrót.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry)
w dniu 18 stycznia 2018 r. – Ottília Lovasné Tóth / ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Sprawa C-34/18)

(2018/C 240/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ottília Lovasné Tóth

Strona pozwana: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni ust. 1 lit. q) załącznika do dyrektywy 93/13/WE⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że jako przepis prawa Unii stanowiący zasadę porządku publicznego zakazuje on w sposób ogólny, powodując, że zbędna jest dalsza analiza, aby kredytodawca nakładał na dłużnika będącego konsumentem postanowienie umowne w formie warunku ogólnego lub warunku nieuzgodnionego indywidualnie, którego celem lub skutkiem jest odwrócenie ciężaru dowodu?
- 2) W przypadku, gdy konieczne jest dokonanie oceny, w oparciu o ust. 1 lit. q) załącznika do dyrektywy [93/13], celu lub skutku warunku umownego, czy należy ustalić, że uniemożliwia korzystanie z praw konsumentów warunek umowny,
  - na mocy którego dłużnik będący konsumentem ma uzasadnione podstawy, by sądzić, że musi wykonać umowę w całości, włącznie ze wszystkimi jej warunkami, w sposób wymagany przez kredytodawcę i w wymaganym przez niego zakresie, nawet jeśli jest on przekonany, że świadczenie wymagane przez kredytodawcę nie jest wymagalne w całości lub w części, lub
  - którego skutkiem jest ograniczenie lub wykluczenie przysługującej konsumentowi możliwości rozwiązywania sporów w oparciu o uczciwe negocjacje, ponieważ aby uznać spór za rozstrzygnięty wystarczy, aby kredytodawca powołał się na wspomniany warunek umowny?